

R a p p o r t

til direktøren og bedriftsvernlederen.

Fagerli kraftstasjon.

Ca. kl. 2 $\frac{1}{2}$ natt til søndag den 17.12.1944 blev det ringt på dørklokken i Fagerli kraftstasjon. Reidar Næsje, som den natt hadde vakt, åpnet den fjernstyrte låsinnretning for ytterdøren og en civilklædt utlending, antagelig tysker, stormet inn i forgangen. Den fremmede hadde søkk på ryggen og bl.a. sauskinnsluc. Han tok et par trinn op trappen til annen etasje, men blev ropt tilbake. Han grep da i dørvrideren og vilde inn i maskinsalen. Næsje forlangte pass. Da pass ikke blev vist, blev han nektet å komme inn. Den fremmede snakket en hel del som Næsje ikke forstod, men han skjønnte tilslutt at han sa noe om å ringe til det tyske politi. Næsje spurte da delvis ved tegn om han skulde ringe. Hertil nikket den fremmede med hodet og Næsje ringte så til Direksjonsvillan og sa at en mistenkelig person, som vilde inn i Fagerli kraftstasjon, hadde bedt ham ringe. Det blev svært at tysk politi skulde komme plikeblikkelig. Derefter ringte Næsje til bedriftsvernlederen, ingeniør Forfang og meddelte det passerte. Den fremmede blev stående i forgangen til kraftstasjonen til 3 menn fra det tyske politi kom. Den ene av disse bar maskinpistol, 2 hadde gevær og iallefall 2 hadde håndgranater. 2 av de tyske politifolkene kjente Næsje av utseende og visste at de hørte til i Direksjonsvillan. Næsje forlangte pass av politifolkene og pass blev vist; men de reglementerte blå kort undertegnet av direktøren og bedriftsvernlederen hadde de ikke. Lederen for politipatruljen forlangte å komme inn for å telefonere, vistnok efter bil, Næsje så ingen ~~utvei~~ utvei til å hindre dette og lot ham komme inn til telefonen. Efter å ha telefonert forlangte han at også de andre skulde få komme inn mens de ventet, da det varfor kalt til å stå ute, idet han påberøpte sig at det var tyske politifolk. Også de andre blev de sluppet inn og blev stående i maskinsalen like innenfor døren. Efter å ha stått det et kvarters tid gikk 2 av politifolkene og den civilklædte, mens den tredje politimann, som hadde telefonert, blev i kraftstasjonen en times tid. Da kom der telefon til ham og like efter gikk også han sin vei.-

Telefoncentralen.

Søndag den 17.12.1944 ca. kl. 11,30 kom en tysk politisoldat til telefoncentralen og påbød at telefoncentralen skulde stanse all ekspedering av telefonsamtaler. Han telefonerte til det tyske politi i Direksjonsvillan og meddelte at han nu var på centralen. Derefter satte han sig som vakt i ekspedisjonsrommet og påbød at telefoner kun svarte på oppringningene at telefoncentralen var stengt. Efter en kort tid overtok han selv å svare på oppringningene. Ved 2-3 ti en om dagen blev han avløst av en annen politisoldat, som satt til kl. 18,15. Da blev stengningen av centralen ophevet og den tyske vakt gikk sin vei.

Politisoldatene som begge var bevestet med geveer har tidligere hatt vakt på telefoncentraalen under alarattilstand, sãde var kjent pã centralen fra fãr.

Sulitjelma, den 19.12.1944.

Olav Nordmark